

Polderpoep II

De setting: zomer twintigtwintig, Midden-Afrika, Rwanda, het land waar ze Xhosa spreken, een Bantoetaal net als Ndebele, Tswana en Tsonga. Een drietal – zeg maar gewoon drie dus – trappisten, behorend tot de sibillijnse orde van de cisterciënzers van de strengere observantie en één picpuspater ontsnappen ternauwernood aan de letale Frühsommer-Meningoenzephalitis ofwel tekenencefalitis, in dit geval heel toepasselijk de trappistentekencefalitis. Ze worden door de congregatie verordonneerd om een-twee-drie en rechtevoort naar Nederland terug te reizen. De vrijgevochten demissionarissen worden in een passende en veilige omgeving gestationeerd in, jawel: Almere-Oosterwold, en wel in de Groene Kathedraal aan de Reimslaan, een een-op-eenpopulierenreplica van de beroemde Franse stiftskerk in de sjampieomphalos Riemen. Ze kunnen daar goed herstellen van hun resterende demigraine terwijl ze hun tropischelandbouwexpertise inzetten voor de polderplichtige mi-parti stadslandbouw per kavel.

Eerst bouwen ze met hun blote broederhanden van monniksstenen enkele priorijtjeswoningen en een heilig huisje als veldkapel, met op de wanden ignudi van zichzelf als kettingeggende blote broeder-boeren. De huisjes komen direct te staan onder een windturbine van de eerste categorie, met een hoogte van driekwart Eiffeltoren. Een slimme plek want geen last van slagschim. Elke regulier mag bij toerbeurt via een jakobs ladder de monniksmolen bestijgen om, in hoge afzondering, het roedegat te smeren met zijn sacrale smiksem. Een paradijselijk gerief, als demiurg zoveel dichterbij de hemelse Vader.

Onze in- en integere bernardijnen, en die ene picpus ss.cc. (dus van de Congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria oftewel Congregationis Sacrorum Cordium Jesu et Mariae), conformeren zich geheel aan de multicultigedachte van Almere: er komen ook oud-Syriëgangsters en mammelukken in pipowagens te wonen bij de confrérie. Vijfmaal daags gaan de molenwieken op freeze en klimt een muezzin, met een polderkoran in de hand, via eerdergenoemde scala caeli de gebedsmolen op om met zijn catchyste stentorstem de islamitische broeders, zusters en non-binaire muzelmannen m/v/xyz via de adhan op te roepen tot de salat, soms wreed verstoord door het geluid van een wentelwiek van LA-airport.

In de kloostergaarde zijn de fraters, met een scapulier om de schouders, naar hartenlust aan het voortrekken en natelen. Ze hebben sint-teunisbloem, jeruzalemartisjok en de nachtschadevrucht sodomsappel (NB Een der broeders, fra Bonus Malus Nocturnus, is namelijk nachtschade-expert); alle ingrediënten voor een toffelemoonse vergetengroenteprentanière zijn dus voorhanden. Hun paapse kruiden worden door le tout Oosterwold ook aangewend ter stimulering of juist afremming van lichaam en geest: bisschopskruid en engelwortel vinden gretig aftrek, evenals het knaapjeskruid (hoe toepasselijk voor een kruidenmixcenobietenclub!

Uiteraard worden er bij trappisten graan en goshop verbouwd, want het gambinussap komt niet vanzelf. Hun geheime masteluin van een-, twee- en kafferkoren ligt ook ten grondslag aan het hemelse lampignonbrood. In heel Oosterwold is het dikke mik en ouwe-jongens-krentenbrood omdat de paters stiekem wat moederkoren in het meel stoppen, waardoor bij de gebruikers een lichtpermanente staat van Isd-roes opgewekt wordt (en bij sommige veelgebruikers de kriebelitis ofwel ignis sacer, beter bekend als sint-antoniussvuur). Kinderen kunnen voor enkele oortjes mierzoet oordjesbrood met mierenzoet kopen, en voor de voortvluchtige dp's worden msemmen en sawpaws gebakken. En ja, juist in Oosterwold, zijn er veel prikvertickers die helemaal van de wap zijn en die, met in de hand het boek Protesteren voor Dummies uit de bekende reeks voor dummy's, voor elke poep of scheet te hoop lopen. Spoken- op tranenbrood, van onze geliefde heren Reverendus Pater moet ze hun dwaling doen inzien.

Niet alle Oosterwolders zijn hetzelfde gedachtegoed toegedaan helaas. Er zijn porknokers bij die met hun porkjes op de goedkope grond afkomen, en ongeïnteresseerde stadse lui met stadse fratsen die hun verplichte 50% stadslandbouw tackelen door een aantal excuusfruitbomen te plaatsen en dan het ooft op de grond laten verrotten. Zij laten ook geen vreemden toe, hoewel elk perceel verplicht is tot de aanleg van openbaar toegankelijke 'doorwaadbare' zones rondom; een grote mate van 'ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken' dus. De paters weten hier wel raad mee: speciaal voor dit soort mensen bakken ze nonnenvot met monnikskap; zo verdwijnen deze sujetten vanzelf weer uit het zeeschap. Evenals de secreten en die ene janongeluk die moedwillig alle leuke initiatieven en collectiviteit dwarsbomen, want dezen worden door de broeders ook nog eens gratis bediend met mondsnoerende dollekerveldodols.

Deze kleine menselijke rimpelingen geconstateerd hebbende, blijft één gigaprobleem over: het effluent van alle besterfputten voldoet 'ineens' niet meer aan de (overigens aangewette) normen van eerdergenoemd heemraadschap, want net een frutseltje te veel fosfaat en nitraat. Dan toch aan het riool? Maar dat druist in tegen het autarkische principe van de Oosterwolder polder. Eiwitten, en dus nitraten, consuminderen misschien? Of, zoals nierpatiënten doen, tabletten lanthaancarbonaat (FosrenolR) slikken om fosfor te binden?

De priesters hebben na lang experimenteren de oplossing: alle Oosterwolders moeten dagdagelijks hun papenpap met papenstoelen eten, bestaande uit extreem linksdraaiende skyr (dat is een soort van IJslandse karriot) van hun Zweeds roodbonte holstein-friesians, begraasd op rooms beweidde grond, met daardoorheen gekoeskoesd hun broederboekeloekoe van engelwortel, wijwaterkwast en lievevrouwebloed oftewel onderscheidenlijk angelica, hysop en roodte. Het geheel gecompleteerd met sumak, freekeh en Tadzjiekse kruiden van de dublinclaimanten. Alle voedsel fosfonitraten worden hiermee weggevangen in de poep, die als sediment onder in de iba blijft liggen. Elk verreljaar komen secretruimers langs die een menistenbruiloft houden en daarbij de tanks leegzuigen. De shit wordt in supergrote hoofdletterbakken gedroogd en verwerkt tot 'poepen', stenen van vergelijkbaar formaat als kloostermoppen. De eerste Nederlandse biosolids dus: Oosterwolder polderpoepen!